

STEFANIE

Huden på mine ben blev flået op, da de bar mig hen ad stenene ned for klitterne. Det var, som om al solbrændtheden og glatheden ikke måtte være der mere. Alt det skønne ved min krop, som jeg havde været så påpasselig med at pleje, havde ikke nogen betydning for de to 15-årige drenge, der trak mig igennem sandet og ud i havet. De havde kun én tanke i hovedet: *Dæk hende til. Skjul det. Lad ingen se udåden.*

Hvis jeg skulle have gjort én ting om den sommer, så var det den nat. Mødet i skoven. Janniks fingre inden under min T-shirt, op under min pink bikinitop og rundt om mine bryster. Jeg havde ikke ladet ham gøre det, hvis jeg vidste, hvad der skulle ske i kølvandet af hans berøringer.

Jeg kan stadig smage hans tunge i min mund. Saltlakrids og stærk mint fra tandpasta. Hans febrilske ånde på min kind, da han hviskede i mit øre. Vi løb ind mellem træerne, fjollede rundt, indtil vi lå på skovbunden. Væk fra stien og de mennesker, der løb og hundeluftede i området på alle mulige tidspunkter af døgnet.

Jeg kunne lide det, han gjorde i starten. Han var lige tilpas blid ved mig, indtil han stak fingrene ned i mine bikinitrusser.

Da sagde jeg stop. Mange gange.

Han overhørte mig, og han lagde en hånd hårdt over min mund og næse, da jeg begyndte at råbe.

Jeg kunne ikke få luft.

Han blev ved med at holde hånden for mine luftveje, mens jeg bed og kradsede ham.

Resten var noget, der ikke længere skete mod mig – det skete mod min krop, der lå på jorden.

Udåden var begået, og der var ingen vidner til det, undtagen Edgar, træerne og den mørke nattehimmel.

JANNIKS DAGBOG SENERE 12-12-2020**RONNIE**

Jeg savner Stefanie. Jeg kunne lide hende. Modsat Ari. Han kunne ikke lide hendes sympati for fremmede. Vel, Ari, din psykopat!

ARI

Hold din kæft, forbandede dagdriver! Jeg kværker dig!

HELLE

Stop nu, begge to! Jeg vil ikke se på, at I kommer op at slås ligesom et par fulderikker på værtshus.

Så, kom herhen, Ari.

Nej?

Ronnie, så kommer du hen til mig og holder dig på afstand af Ari i det næste stykke tid.

Og Ari, når du er kølet af, sætter vi to os på min sofa og tager en samtale om dit temperament. Det nytter ikke noget, at du bare trænder af på folk.

Jannik, du må love mig at tage den med ro med hensyn til Edgar. Ingen grund til panik. Nu gælder det om at tage dybe vejrtrækninger og være nærværende. Så skal alting nok gå.

NATHAN

Jannik, jeg tror, du skal være varsom med at lytte til Helle. Hun gør det generelt okay herinde, men hun vil desværre ikke os alle sammen det lige godt. Hun vil hellere sidde med hænderne i strikketøjet end at handle på de trusler, der findes i vores samfund.

Og så er der vores lille ven, Edgar. Ari og jeg har talt om en måde, vi kan pacificere ham på. Det bliver ikke særlig blodigt, for det har jeg lovet Helle. Hun vil godt være med til vores plan, hvis du lover at tilbringe mere tid med Sigrid.

Og så vil jeg orientere dig om, at vores plan med Bastian er lykkedes. Han er begyndt at bevæge sig uden for Helles hus og går lidt rundt blandt os andre. Han og Ronnie spiller 500 lige nu.

Så stol på mig. Alt finder sin løsning.